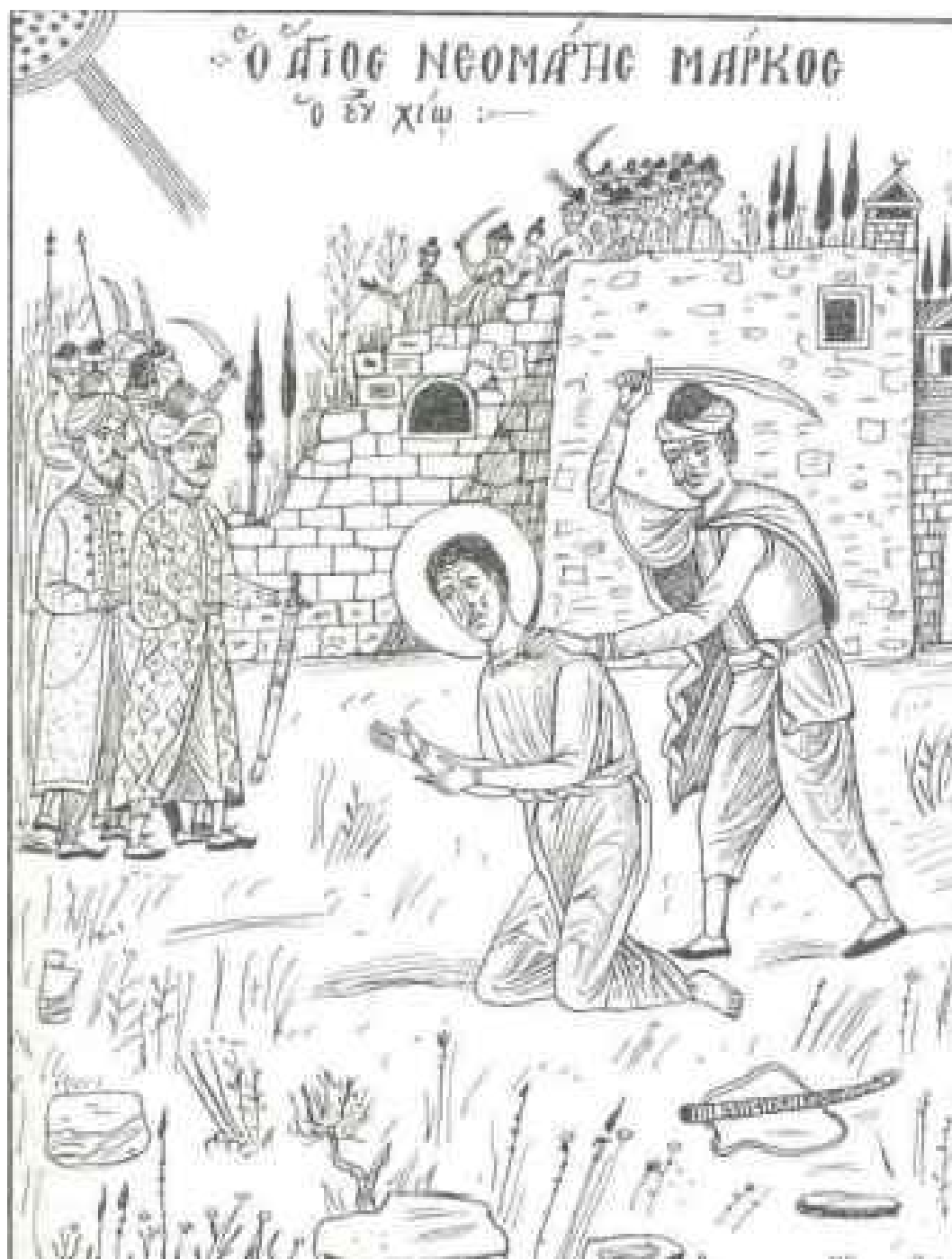

1 Μαΐου 2009

Οι Άγιοι Νεομάρτυρες (μέρος 2ο)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Συναξαριακές Μορφές](#)

Άλλη αιτία της νίκης των Νεομαρτύρων είναι η προσευχή της Εκκλησίας. Ο αγώνας, τον οποίον έδιναν οι άγιοι Νεομάρτυρες, δεν ήταν προσωπικός. Ήταν αγώνας ολόκληρης της Εκκλησίας και ιδιαίτερα της τοπικής Εκκλησίας, όπου γινόταν η άθληση του μάρτυρος. Όλοι οι χριστιανοί συγκεντρώνονταν στις εκκλησίες και έκαναν προσευχή , παρακλήσεις και αγρυπνίες , ώστε ο Κύριος να τους ενισχύσει να μείνουν σταθεροί στην πίστη, να μη λυγίσουν και να αναδειχθούν νικητές και στεφανηφόροι . Βέβαια και ο ίδιος ο μάρτυρας συνεχώς προσευχόταν

Οι άγιοι Νεομάρτυρες δεν διαφέρουν σε τίποτε από τους παλαιούς μάρτυρες. Πρώτα -πρώτα ομολόγησαν και αυτοί τον Χριστό. Έκαναν μπροστά στους διώκτες τους καταπληκτικές ομολογίες. Εδώ βλέπουμε να εφαρμόζεται ο λόγος του Χριστού, ο οποίος λέει μην ενδιαφερθείτε τι θα απολογηθείτε, εγώ θα βάλω τα λόγια στο στόμα σας. Οι ομολογίες πολλών Νεομαρτύρων είναι πραγματικά δογματικά κείμενα , σα να βγήκαν από τη γραφίδα μεγάλων Πατέρων της Εκκλησίας.

Έπειτα τα μαρτύρια στα οποία υποβλήθηκαν δεν υστερούν σε τίποτα από τα μαρτύρια των πρώτων Χριστιανών . Το ίδιο και τα θαυμαστά γεγονότα που ακολουθούσαν μετά το μαρτύριό τους. Υπήρχε νόμος ο οποίος επέβαλλε να μένουν τα σώματα όλων των εκτελουμένων για τρεις μέρες άταφα στον τόπο της εκτέλεσης για παραδειγματισμό. Τη νύχτα ερχόταν ένα φως από τον ουρανό πάνω στο σώμα του μάρτυρος, το οποίο ήταν αισθητό από όλους και από τους φύλακες οι οποίοι φρουρούσαν το σώμα για να μην πλησιάσει κάποιος .

Άλλοτε το φως συνεχιζόταν και μετά την ταφή πάνω στον τάφο του μάρτυρος. Μερικές φορές ήταν τόσο δυνατό ώστε έφεγγε όλη η πόλη. Με την χρήση των ενδυμάτων του μάρτυρος ή του αίματός του ή από το λάδι της κανδήλας του τάφου ή των λειψάνων του γίνονταν θεραπείες και άλλα θαύματα. Γι' αυτό πολλοί χριστιανοί αλλά και μουσουλμάνοι προσπαθούσαν κρυφά ή δωροδοκώντας τους φρουρούς να πάρουν κομμάτι από τα ενδύματα του μάρτυρος. Χαρακτηριστικό είναι ότι ενώ ακόμα κρεμόταν το λείψανο του Αγίου Γεωργίου του εξ Ιωαννίνων, μια τουρκάλα διέφυγε την προσοχή των φρουρών και άρπαξε τη μια κάλτσα του Αγίου. Για το λόγο αυτό οι Τούρκοι φρουρούσαν καλά τα σώματα των Νεομαρτύρων ή άλλοτε δεν τα έδιναν για ταφή και ή τα έκαιγαν ή τα έριχναν στη θάλασσα με βάρη ώστε να μην αναδυθούν . Ακόμη μάζευαν και το χώμα που είχε βραχεί με το αίμα τους και το έριχναν στη θάλασσα ή σε ποταμούς για να μην πάρουν τίποτε οι Χριστιανοί. Και ένα ακόμη θαυμαστό : κατά το τριήμερο της υποχρεωτικής παραμονής των λειψάνων στον τόπο της εκτέλεσης ή ακόμη και της απαγόρευσης της ταφής για περισσότερο εξευτελισμό, δεν αλλοιώνονταν τα σώματά τους , δεν μύριζαν δηλαδή ούτε πλησίαζαν μύγες, όρνια ή σκυλιά για να τα φάνε.

Όπως στην χαρακτηριστική περίπτωση του Αγίου Νεομάρτυρος Χρήστου από την Πρέβεζα, ο οποίος εμαρτύρησε στις 5 Αυγούστου το 1668 στην Κω. Αφού τον κατέκοψαν με τα μαχαίρια τους, οι γενίτσαροι πέταξαν το σώμα του στον σκουπιδότοπο και απαγόρευσαν την ταφή. Παρόλο που έμεινε άταφο για ένα μήνα ούτε μύρισε ούτε μύγες πλησίασαν ούτε όρνια ούτε σκυλιά να το φάνε. Και το ουράνιο φως το εφώτιζε κάθε νύχτα. Τον ίδιο καιρό έτυχε να εκτελέσουν κάποιους Τούρκους και να πετάξουν τα σώματά τους εκεί. Εκείνων τα έτρωγαν του μάρτυρος όχι. Έλεγαν δε οι Τούρκοι ότι του χριστιανού είναι πικρό, ξινό και δεν το

θέλουν τα σκυλιά ,ενώ τα δικά μας είναι γλυκά και τρώνε. Μετά από ένα μήνα αναγκάστηκαν να επιτρέψουν την ταφή.

Άλλη μια τέτοια χαρακτηριστική περίπτωση είναι η σχετική με το λείψανο του Αγίου Γρηγορίου του Ε΄ Πατριάρχου Κόπλεως. Αφού έμεινε τρεις μέρες κρεμασμένο στην κεντρική Πύλη του Πατριαρχείου, ρίχτηκε τελικά στη θάλασσα .Όταν αναδύθηκε , ανασύρθηκε και ετάφη στην Οδησό της Ρωσίας. Ο Άγιος Γρηγόριος απαγχονίστηκε στις 10 Απριλίου 1821 και ετάφη στις 16 Ιουνίου 1821. Το σώμα του δεν υπέστη καμία αλλοίωση παρά την παρέλευση τόσο χρονικού διαστήματος και παρά τις κακοποιήσεις που είχε υποστεί.

Πολλών Νεομαρτύρων τα λείψανα σώζονται άφθορα και μετά την ταφή και ανακομιδή , όπως της Αγίας Φιλοθέης της Αθηναίας , της Αγίας Αργυρής , το οποίο εσώζετο στην ΚΠολη μέχρι τα γεγονότα του 1955 οπότε και κατεκάη από τον όχλο , του Αγίου Νεομάρτυρος Θεοδώρου του Βυζαντίου, το οποίο ευρίσκεται μέχρι και σήμερα στον Μητροπολιτικό Ναό του Αγίου Αθανασίου στη Μυτιλήνη.

Άπειρα δε θαύματα γίνονταν και γίνονται από τους Αγίους Νεομάρτυρες. Ποιός δεν γνωρίζει τους θαυματουργούς αγίους Νεομάρτυρες Ραφαήλ, Νικόλαο και Ειρήνη στη Λέσβο ;

Η προσφορά των Αγίων Νεομαρτύρων είναι μεγάλη. Οι πρόγονοί μας μέσα στον εξευτελισμό και την πρόκληση που ζούσαν έβλεπαν κάποιους ομοθρήσκους τους, τους οποίους πολλές φορές δεν υπολόγιζαν , να γίνονται από τη μια στιγμή στην άλλη μάρτυρες. Ένα κορίτσι από τη γειτονιά τους, το παιδί που δούλευε στο μπακάλικο κι έκανε τα θελήματα , ο μαθητευόμενος ράφτης, ο κουρέας, ο ναυτικός, ο υπηρέτης, ο ιπποκόμος του αγά, το αγροτόπαιδο, η νοικοκυρά, ο παπάς, ο καλόγερος, ο δεσπότης, ο δάσκαλος.

Αυτό το γεγονός τους έδινε δύναμη , θάρρος, κουράγιο να υπομείνουν τα βάσανά τους ήταν διέξοδο στα αδιέξοδά τους. Τους έδινε τη βεβαιότητα πως η πίστη τους είναι αληθινή, όχι ψεύτικη όπως τους τριβέλιζαν συνέχεια το μυαλό οι Τούρκοι με το επιχείρημα πως δεν τους βοήθησε ο Χριστός ώστε να μη υποδουλωθούν ενώ σ' αυτούς έδωσε ο Θεός τη νίκη.

Οι Νεομάρτυρες ανέκοψαν το ρεύμα του εξισλαμισμού. Όποιος εξισλαμιζόταν χανόταν όχι μόνο για την Εκκλησία αλλά και για το έθνος, τούρκευε , όπως έλεγαν, ξεχνούσε και τη γλώσσα και χανόταν για πάντα. Ενώ υπήρχαν Ρωμιοί που δεν μιλούσαν ελληνικά , μιλούσαν αρβανίτικα ή τούρκικα, επειδή όμως ήταν ορθόδοξοι διατήρησαν και την εθνική συνείδηση. Βλέπουμε στις διδασκαλίες του Αγίου Κοσμά του Αιτωλού να λέει ο Άγιος: Υποσχεθείτε μου , Χριστιανοί μου, πως θα μιλάτε στα παιδιά σας στο σπίτι σας ελληνικά και παίρνω όλες τις αμαρτίες σας πάνω μου.

Στην ανταλλαγή των πληθυσμών το 1922 ήρθαν στην Ελλάδα πολλοί πρόσφυγες , οι οποίοι δεν γνώριζαν καθόλου ελληνικά , μιλούσαν τουρκικά, όμως είχαν

ελληνική συνείδηση , διότι ήσαν μέλη της Εκκλησίας.

Εκτός από αυτή τη μεγάλη προσφορά τους οι Νεομάρτυρες μας προσφέρουν την πρεσβεία τους στον Θεό για χάρη μας. Τις θαυμαστές επεμβάσεις τους στη ζωή μας, όταν τους το ζητάμε, ακόμα δε και απρόσκλητοι.

Η αντίστασή τους στις προκλήσεις που δέχτηκαν αποτελεί παράδειγμα για όλες τις εποχές. Το ποικιλόμορφο κακό εξακολουθεί να υπάρχει και να προκαλεί. Οι Άγιοι Νεομάρτυρες προσκαλούν σε αντίσταση.

Η Εκκλησία μας , αναγνωρίζοντας τη σημασία τους , για να τιμούμε όλους τους Νεομάρτυρες μαζί, όρισε από παλιά τη Σύναξη των Νεομαρτύρων την Γ' Κυριακή του Ματθαίου, ώστε να μπορούν να συμμετέχουν όλοι οι Χριστιανοί.

Εμείς προσωπικά, με τη χάρη του Θεού και την πρεσβεία των Αγίων Νεομαρτύρων, θα προσπαθήσουμε να παρουσιάσουμε τις άγιες μορφές τους την ημέρα της άθλησής τους.

*Παναγιώτης Κουής
Θεολόγος*